

Arrest

nr. 106 767 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Wat het voorwerp van het beroep betreft wijst de Raad er ter terechtzitting op dat de bestreden beslissingen toegevoegd aan het verzoekschrift een andere datum hebben dan deze die zijn vermeld in de uiteenzetting in het verzoekschrift. Ter terechtzitting erkent de verzoekende partij dat in haar verzoekschrift het voorwerp van haar beroep foutief wordt omschreven als een beslissing van 22 december 2009 die ter kennis werd gebracht op 6 januari 2010 en dat de beslissing van 12 februari 2013, die ter kennis werd gebracht op 27 februari 2013 en als bijlagen bij het verzoekschrift werden gevoegd, de thans bestreden beslissing uitmaakt.

In zoverre de verzoekende partij in haar verzoekschrift de enkel schorsing vraagt van het bevel om het grondgebied te verlaten dat de genoemde bestreden beslissing begeleid, nu zij onder de hoofding *“voorwerp van het verzoekschrift”* stelt dat zij *“tezelfdertijd de schorsing van deze beslissing”* vraagt, wijst de Raad er op dat artikel 39/82, § 3, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) uitdrukkelijk bepaalt: *“Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.”*

Verder dient te worden gewezen op het eerste lid van de tweede paragraaf van voormeld artikel 39/82 van de vreemdelingenwet, dat het volgende leert:

“De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.”

De verzoekende partij vermag aldus niet in eenzelfde verzoekschrift enkel de afzonderlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten vorderen zonder tevens de nietigverklaring van deze beslissing te vorderen. Gelet op het voorgaande kan de Raad niet ingaan op het enkele verzoek de tenuitvoerlegging van het bevel te schorsen.

Tot slot wijst de Raad er op dat artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De bestreden beslissing van 12 februari 2013 werd ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 27 februari 2013. Derhalve is 29 maart 2013 de uiterste datum waarop de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het volgens de poststempel op 2 april 2013 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De voorzitter wijst ambtshalve, ook ter terechtzitting, op de laattijdigheid van het beroep, daar de beslissing ter kennis werd gebracht op 27 februari 2013 en het verzoekschrift blijkens de poststempel slechts werd ingediend op 2 april 2013. De verzoekende partij stelt enkel naar haar verzoekschrift te verwijzen.

Het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing is bijgevolg laattijdig ingesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN